

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad

Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 12263-12/2016-ERU

V Jihlavě dne 22. května 2018

Rozhodnutí

O rozkladu společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 273 86 732 (dále též „účastník řízení“ nebo „kontrolovaná osoba“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12263-5/2016-ERU ze dne 30. června 2017 (sp. zn. OSR-12263/2016-ERU), kterým Energetický regulační úřad uznal účastníka řízení odpovědným za spáchání pokračujícího správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2013 (dále též „zákon o ochraně spotřebitele“), jehož se měl účastník řízení dopustit tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele nekalou obchodní praktiku ve smyslu § 4 odst. 1 tohoto zákona, když pana [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále též „zákazník“), ve vztahu k odběrnému místu elektřiny [REDAKCE], dvěma dílčími útoky, a to telefonními hovory dne 26. listopadu 2013 a dne 17. prosince 2013, ubezpečoval o tom, že situaci týkající se neuzavřené smlouvy o distribuci pro jeho odběrné místo vyřeší, a přesvědčoval ho, že sám nemá činit žádné kroky, čímž podstatně ovlivnil zákazníkovo rozhodování, neboť na základě uvedených informací od účastníka řízení zákazník učinil rozhodnutí vzniklou situaci neřešit (**výrok I.**), za spáchání uvedeného správního deliktu uložil účastníkovi řízení podle § 24 odst. 10 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele pokutu ve výši 100 000 Kč (**výrok II.**) a podle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, povinnost uhradit náklady řízení v paušálně stanovené výši 1 000 Kč (**výrok III.**), Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) podle § 17b odst. 10 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu, na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o., se sídlem Na Poříčí 1046, 1047/24-26, 110 00 Praha 1 - Nové Město, IČ: 273 86 732, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12263-5/2016-ERU ze dne 30. června 2017 (sp. zn. OSR-12263/2016-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Dne 5. května 2015 zahájil Energetický regulační úřad kontrolu ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, a to ve věci dodržování §§ 4 až 6 zákona o ochraně spotřebitele ze strany účastníka řízení. Na základě kontrolního zjištění a získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 31. května 2016 protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 03991-27/2015-ERU, v jehož závěru konstatoval, že kontrolovaná osoba vůči zákazníkovi [REDAKCE], ve vztahu k jeho odběrnému místu elektřiny na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], užíla nekalé obchodní praktiky definované ustanovením § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, neboť zákazníka, resp. jeho zástupce, opakovaně v rámci telefonních hovorů (ze dne 26. listopadu 2013 a ze dne 17. prosince 2013) ubezpečovala, že situaci týkající se neuzavřené smlouvy o distribuci pro jeho odběrné místo vyřeší, a přesvědčovala ho, že zákazník sám situaci nemá nikterak řešit. Tímto svým jednáním kontrolovaná osoba podstatně ovlivnila zákazníkovo rozhodování, přičemž na základě výše uvedených informací od kontrolované osoby zákazník učinil rozhodnutí vzniklou situaci neřešit, což je rozhodnutí, které by jinak nemusel učinit.

K této situaci došlo tak, že zákazník byl původně ve smluvním vztahu týkajícím se dodávek plynu i elektřiny s kontrolovanou osobou, ale dne 1. července 2013 smlouvu vypověděl. Následně však kontrolovaná osoba zákazníkovi učinila novou nabídku s možností zpětvzetí výpovědi, což zákazník dne 5. listopadu 2013 učinil, přesto však do systému operátora trhu kontrolovaná osoba zadala ukončení dodavatelského vztahu s požadavkem na zkrácení dodávek. Provozovatelé distribučních soustav ČEZ Distribuce, a.s., a RWE GasNet, s.r.o., zaslali následně zákazníkovi výzvu k narovnání stavu, neboť v důsledku požadavku účastníka řízení pro odběrné místo měly dne 15. listopadu 2017 zaniknout právní vztahy distribuce elektřiny a plynu. Zákazník vzniklý vztah na základě komunikace s účastníkem řízení neřešil, v důsledku čehož nakonec společnost ČEZ Distribuce, a.s., dne 6. března 2014 přerušila dodávky elektřiny z důvodu neoprávněného odběru a demontovala elektroměr. Dne 26. listopadu 2013 pověřený zaměstnanec účastníka řízení zástupci zákazníka sdělil, že nemá kontaktovat distributory, ale má vyčkat na řešení, které uskuteční účastník řízení jako dodavatel, o nichž následně bude informován. Téhož dne jiný zástupce účastníka řízení telefonicky ujistil zástupce zákazníka, že neoprávněný odběr nehrozí. Dne 17. prosince 2017 zástupce zákazníka žádal pověřeného zaměstnance účastníka řízení, který ho kontaktoval, o sdělení dalšího postupu, když mu bylo sděleno, aby situaci neřešil. Kontrolovaná osoba tak porušila zákaz používání nekalých obchodních praktik podle § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele. Proti kontrolním zjištěním nepodal účastník řízení žádné námítky.

II. Řízení na prvním stupni a napadené rozhodnutí

Na základě závěrů kontrolního protokolu zahájil Energetický regulační úřad dne 24. listopadu 2016 správní řízení ve věci podezření ze spáchání správního deliktu dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se měl účastník řízení dopustit tím,

že jakožto prodávající v rozporu s § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele užil nekalou obchodní praktiku.

Dne 30. prosince 2016 vyrozuměl Energetický regulační úřad účastníka řízení o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a vyzval ho k doložení majetkových poměrů, na což účastník řízení žádným způsobem nereagoval.

Rozhodnutím č. j. 12263-5/2016-ERU ze dne 30. června 2017 Energetický regulační úřad uznal účastníka řízení odpovědným za spáchání pokračujícího správního deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, jehož se měl účastník řízení dopustit tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele nekalou obchodní praktiku ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, když zákazníka, ve vztahu k odběrnému místu elektřiny [REDAKCE], a to dvěma dílčími útoky, konkrétně telefonními hovory dne 26. listopadu 2013 a dne 17. prosince 2013, ubezpečoval o tom, že situaci týkající se neuzavřené smlouvy o distribuci pro jeho odběrné místo vyřeší, a přesvědčoval ho, že sám nemá činit žádné kroky, čímž podstatně ovlivnil zákazníkovo rozhodování, neboť na základě uvedených informací od účastníka řízení zákazník učinil rozhodnutí vzniklou situaci neřešit, což je rozhodnutí, které by jinak zákazník nemusel učinit. Za spáchání uvedeného deliktu uložil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení pokutu ve výši 100 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení.

V napadeném rozhodnutí Energetický regulační úřad konstatoval, že zákazník si nesjednal novou smlouvu o distribuci elektřiny, jelikož účastník řízení v rámci telefonických hovorů dne 26. listopadu 2013 a dne 17. prosince 2013 vybízel zástupce zákazníka k nečinnosti s tím, že celou záležitost obstará sám. V důsledku toho zákazník nečinil žádné kroky a vyčkával, až účastník řízení za zákazníka věc ohledně smlouvy vyřídí. Účastník řízení však pro zákazníka nic neobstaral, ačkoliv zákazník si nesjednal nového dodavatele a zůstal ve vztahu s účastníkem řízení, v důsledku čehož došlo dne 6. března 2014 k demontáži elektroměru zákazníka z důvodu neoprávněného odběru elektřiny. Správní orgán uzavřel, že vytýkané jednání účastníka řízení bylo způsobilé podstatně ovlivnit rozhodování průměrného spotřebitele (tedy zákazníka) tak, že mohl učinit obchodní rozhodnutí, které by jinak neučinil. Popsaná obchodní praktika účastníka řízení, tj. opakované ubezpečování zákazníka o tom, že situaci ohledně smlouvy o distribuci elektřiny vyřeší účastník řízení na místo zákazníka, přestože se tak nikdy nestalo, je nekalou obchodní praktikou naplňující znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik uvedené v § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele a účastník řízení svým jednáním porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik uvedený v § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele. Současně jednal účastník řízení v rozporu s požadavky odborné péče zakotvené v § 2 odst. 1 písm. o) zákona o ochraně spotřebitele.

Správní orgán dospěl k závěru, že byla v tomto případě naplněna jak formální, tak materiální stránka správního deliktu, aniž účastník řízení prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které by bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, a mohlo tak dojít k uplatnění podmínek liberace účastníka řízení. Současně správní orgán konstatoval kumulativní naplnění všech podmínek pokračování ve správním deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Správní orgán po zvážení všech okolností uložil účastníkovi řízení pokutu při spodní hranici zákonné sazby.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12263-5/2016-ERU ze dne 30. června 2017, jež mu bylo doručeno dne 3. července 2017, podal účastník řízení dne 18. července 2017 rozklad, kterým napadal rozhodnutí v celém rozsahu, a to z důvodu nepřezkoumatelnosti a nesprávného právního posouzení věci.

Ve svém rozkladu účastník řízení dále uvedl, že podrobné odůvodnění rozkladu předloží do 15 dní, a navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a řízení zastaveno. Následně však účastník řízení nezaslal správnímu orgánu ani avizované doplnění rozkladu ani žádnou další písemnost týkající se napadeného rozhodnutí.

Energetický regulační úřad proto usnesením č. j. 12263-8/2016-ERU ze dne 6. dubna 2018 vyzval účastníka řízení k doplnění toho, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Účastník řízení reagoval dne 25. dubna 2018 doplněním rozkladu tak, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, a to především s ohledem na vady výroku I., který vymezuje údajné protiprávní jednání účastníka řízení zcela vágně a neurčitě. Z vymezení skutku není zřejmé, jakým jednáním se měl účastník řízení správního deliktu dopustit ani nezbytné určení místa spáchání správního deliktu. Podle účastníka řízení jeho komunikace se zákazníkem nenaplnuje definici nekalé obchodní praktiky. Pokud zástupce účastníka řízení hovořil o „vyřízení věci“ jménem zákazníka, projevoval tak pouze dobrou vůli pomoci zákazníkovi vzniklou situaci řešit, v žádném případě se nejednalo o nátlak, kterým by účastník řízení zamýšlel modifikovat zákazníkovo ekonomické chování. Během telefonických hovorů (které nelze chápat jako nekalou obchodní praktiku) reklamoval zákazník postup účastníka řízení při změně dodavatele, načež mu byl za strany účastníka řízení navrhnout další postup k řešení situace, se kterým zákazník souhlasil.

Správní orgán pochybil, jelikož si nad rámec podnětu zákazníka nezjišťoval žádné další okolnosti, za kterých měl být správní delikt spáchán. Účastník řízení plně respektoval žádost zákazníka o ukončení smluvního závazku, přičemž byl zákazník jasně upozorněn, že nedodá-li příslušné materiály ohledně zpětvzetí výpovědi a akční nabídky ve lhůtě 5 dní, bude v procesu ukončení pokračováno. Předem byl zákazník také informován o tom, že smluvní vztah bude ukončen ke dni 15. listopadu 2013 a že je potřeba sjednat novou smlouvu s jiným dodavatelem. Správní úřad nepřihlédl k osobě zákazníka, který jako svéprávná osoba zanedbal své povinnosti. Účastník řízení navrhuje, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila, případně aby věc vrátila k novému projednání.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada na návrh rozkladové komise zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy.

Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Po posouzení věci Rada konstatuje, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, jeho odůvodnění je přezkoumatelné a vychází ze správného výkladu dotčených právních předpisů. Rada se proto ztotožňuje se závěrem prvostupňového orgánu, že se účastník řízení správního deliktu a jednání, které je mu kladeno za vinu, beze vší pochybnosti dopustil.

Předmětem správního řízení je v tomto případě správní delikt dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se účastník řízení dopustil porušením zákazu používání nekalých obchodních praktik, neboť během telefonních hovorů dne 26. listopadu 2013 a dne 17. prosince 2013 ubezpečoval zákazníka o tom, že situaci týkající se neuzavřené smlouvy o distribuci elektřiny pro jeho odběrné místo vyřeší, a současně ho přesvědčoval, že sám nemá činit žádné kroky. Uvedeným jednáním účastníka řízení bylo podstatně ovlivněno zákazníkovo rozhodování, který na základě ubezpečování ze strany účastníka řízení dospěl k přesvědčení, že se sám nemusí konkrétními kroky ohledně smlouvy o distribuci zabývat, neboť vše potřebné za něho vyřídí účastník řízení. Opakované prohlášení účastníka řízení jakožto způsob jeho chování ve vztahu k zákazníkovi jako spotřebiteli lze bezpochyby označit za obchodní praktiku prodávajícího.

Prvostupňový správní orgán posoudil jednání účastníka řízení jako porušení tzv. generální klauzule nekalých obchodních praktik podle § 4 odst. 1 věta první zákona o ochraně spotřebitele, podle níž „obchodní praktika je nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejímu působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě“. S tímto právním hodnocením se Rada ztotožňuje.

Nekalost předmětné obchodní praktiky spočívala zejména v tom, že tato byla schopna ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele narušit efektivní a informované rozhodování zákazníka. Svým jednáním účastník řízení pokřivil schopnost zákazníka učinit takové rozhodnutí, což nakonec vedlo k tomu, že se zákazník rozhodl ve věci nepodnikat žádné kroky, ačkoli by takové rozhodnutí bez zásahu účastníka řízení neučinil, jak lze soudit z jeho opakovaných dotazů na účastníka řízení, jakým způsobem má hrozící přerušení dodávek elektřiny a plynu řešit. Zákazník byl zcela evidentně ovlivněn ve svém jednání a tím vystaven riziku nejen neoprávněného odběru z důvodu nesjednání smlouvy o distribuci, čímž byly přímo poškozeny jeho ekonomické zájmy. V tomto směru Rada důrazně odmítá, že by se ze strany účastníka řízení vůči zákazníkovi jednalo toliko o přátelskou nabídku pomoci se změnou dodavatele. Naopak je zcela nepochybné, že to byl právě účastník řízení, který zákazníka svou retenční nabídkou přiměl k tomu, aby ve vzájemném smluvním vztahu setrval, kdy současně následně zákazníka ubezpečoval, že vše potřebné k zajištění služby distribuce zařídí. Jak vyplývá z podkladů v kontrolním spise, dne 25. října 2013 účastník řízení panu ██████ zaslal nabídku na změnu tarifu o 10 % a vyplacení věrnostní odměny, pokud zákazník vezme zpět výpověď smlouvy ze dne 16. listopadu 2009. To následně zákazník prokazatelně učinil (zpětvzetí datováno 5. listopadu 2013). Je irelevantní, zda, jak tvrdí účastník řízení, pan ██████ učinil zpětvzetí nejpozději ve lhůtě uvedené v retenční nabídce (z telefonické komunikace obsažené v protokolu je ovšem zřejmé, že zákazníkovi

bylo sděleno, že tak může učinit až 15. listopadu 2013), neboť je zjevné, že účastník řízení tento úkon zákazníka bez dalšího akceptoval a co je podstatné, smluvní vztah pokračoval na základě smlouvy z 16. listopadu 2009, dle níž účastník řízení zákazníkovi zajišťoval i služby distribuce. Nejednalo se tedy, jak se účastník řízení snaží v rozkladu předejít, o vstřícné jednání dodavatele, který se snažil řešit tíživou situaci zákazníka, neboť to byl sám účastník řízení, kdo zákazníka motivoval k setrvání ve stávajícím dodávkovém vztahu a zpětvzetí výpovědi smlouvy, na základě níž mu byla zajišťována distribuce elektřiny i plynu a byl to účastník řízení, kdo nastalou situaci nedovedl vyřešit, byť o tom zákazník ubezpečoval. Tyto skutečnosti nepovažuje Rada za okolnosti, které by svědčily o tom, že účastník řízení se správního deliktu nedopustil, případně za něj neodpovídá.

S ohledem na skutečnost, do jaké míry bylo jednání účastníka řízení způsobilé narušit ekonomické chování zákazníka, se správní orgán také dostatečně zabýval posouzením osoby zákazníka jako průměrného spotřebitele podle zákona o ochraně spotřebitele. V daném kontextu je pak zcela irelevantní námitka, že měl zákazník zanedbat povinnost sjednat si smlouvu s novým dodavatelem nebo nedoručit požadované podklady řádně a včas. Předmětem řízení jsou nekalé obchodní praktiky účastníka řízení, tedy protiprávní jednání, se kterým případné povinnosti zákazníka nijak nesouvisí. Průměrný spotřebitel, který není nadstandardně znalý fungování trhu s elektřinou a plynem, logicky mohl očekávat, že pokud zůstane ve smluvním vztahu s účastníkem řízení, který předtím v jeho prospěch a na své jméno zajišťoval služby distribuce elektřiny i plynu na základě smlouvy ze dne 16. listopadu 2009, bude tak účastník řízení činit i nadále. Přesto na základě informací ze strany distributorů zákazník zjevně získal pochybnost ohledně zajištění služeb distribuční soustavy, nicméně ze strany účastníka řízení, který byl jeho dodavatelem, tj. profesionálem působícím na trhu, byl ujišťován o vyřešení situace. Za takové situace skutečně nelze klást na odpovědnost zákazníka, že podle takového doporučení konal, resp. v dané situaci nekonal.

Ohledně námítky účastníka řízení co do výroku I. napadeného rozhodnutí Rada konstatuje, že z vymezení skutku ve výroku je zcela zřejmé, jakým konkrétním jednáním se měl účastník řízení vytykaného správního deliktu dopustit. Jednání účastníka řízení je ve výroku dostatečně specifikováno tak, aby jej bylo možné jednoznačně odlišit od jiných skutků, což je také základním smyslem takového vymezení skutku ve výroku rozhodnutí. Je-li naplněn a zachován tento účel, správní orgán není povinen popisovat protiprávní jednání, kterým se osoba dopustila určitého deliktu, do nejpodrobnějších detailů. Správní orgán ve výroku I. uvedl všechny zjištěné skutkové okolnosti, které jsou v posuzovaném případě konkrétním obsahem zákonných znaků skutkové podstaty příslušného zákonného ustanovení. Ve výroku je uvedeno, jakým způsobem se účastník řízení jednání vůči zákazníkovi dopustil (telefonními hovory), kdy se tyto hovory odehrály a co bylo obecně jejich obsahem. Radě není zřejmé, co měl předmětný výrok dále obsahovat, aby naplnil subjektivní přesvědčení účastníka řízení o jeho určitosti, a považuje předmětnou námitku proto za účelovou, když účastník řízení ostatně v rozkladu neuvedl, za jaké jiné jednání než zdokumentované v rámci kontroly a popsané v rámci napadeného rozhodnutí by bylo možno skutky popsané ve výroku považovat.

Jednání účastníka řízení bezpochyby naplnilo znaky § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž zákon nevyklučuje, aby nekalá obchodní praktika měla formu telefonního

hovorů. Je nepochybné, že za účastníka řízení jednali jím pověřeni zaměstnanci na jeho zákaznické lince, přičemž z napadeného rozhodnutí je seznatelné, co bylo obsahem těchto hovorů a z výroku též, co konkrétně bylo na jednání účastníka řízení závadného (problematika sjednání smluv na distribuci a doporučování zákazníkovi, ať věc neřeší). V dané věci není podstatné, že účastník řízení nemohl mít ze svého jednání prospěch a v zásadě k němu došlo pouze v důsledku administrativního pochybení či liknavosti, jelikož zákazník byl ve svém jednání ovlivněn, a to s negativním výsledkem. Z hlediska účastníka řízení přitom šlo o jednání v rámci jeho podnikatelské obchodní činnosti ve věci (zajištění distribuce elektřiny a plynu) nerozlučně spjaté s poskytováním dodávky. Účastník řízení opakovaným ubezpečováním zákazníka, že za něho vše ohledně uzavření smlouvy o distribuci vyřídí, přestože se tak nestalo, jednal v rozporu s požadavky odborné péče v souladu s § 2 odst. 1 písm. o) zákona o ochraně spotřebitele, podle kterého se odbornou péčí rozumí úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti. Podnikatel je tak povinen vystupovat ve svém oboru jako odborník, tzn. postupovat v souladu s konkrétními profesními povinnostmi a pravidly v daném oboru. Řešení nejrůznějších administrativních záležitostí týkajících se nakládání se smlouvami o distribuci elektřiny pro odběrná místa zákazníků je nepochybně nedílnou součástí podnikatelské činnosti účastníka řízení, přičemž je na místě očekávat, že účastník řízení náležitou péčí a dovedností v tomto směru ve vztahu k zákazníkovi jako spotřebiteli přiměřeně využije. Pokud účastník řízení uvádí, že na zákazníka nebyl vyvíjen nátlak, je nutno konstatovat, že § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele hovoří o jednání způsobitelném ovlivnit ekonomické jednání zákazníka, když takovým jednáním může být např. i uvedení v omyl, ze zákona pro generální klauzuli nekalých obchodních praktik nevyplývá podmínka, že musí jít o jednání o určitém stupni agresivity. V tomto ohledu ani není relevantní námitka, že zákazník nevyslovil s postupem účastníka řízení nesouhlas. Pokud by zákazník vyhodnotil, že je namístež o postupu účastníka řízení jako dodavatele mít pochybnost, pravděpodobně by dle toho sám činil příslušná právní jednání a nedošlo by ke škodlivému následku.

Pokud jde o nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí, Rada konstatuje, že tato může spočívat v nedostatku důvodů rozhodnutí nebo v tom, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisem, nemá v něm oporu nebo vyžaduje zásadní doplnění. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění rozhodnutí, přičemž se musí jednat o takové vady skutkových zjištění, o které správní orgán opírá své rozhodovací důvody. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze obecně považovat takové rozhodnutí, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně správní orgán ve věci rozhodl, včetně případů, kdy například není zřejmé, co je výrok a co odůvodnění nebo kdo jsou účastníci řízení. V tomto případě Rada dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 správního řádu byly uvedeny důvody výroků, podklady pro jejich vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Napadené rozhodnutí obsahuje zásadní argumenty pro podporu výroků rozhodnutí, přičemž se prvostupňový správní orgán řádně vypořádal rovněž s posouzením materiální

stránky správního deliktu. S ohledem na závažnost protiprávního jednání a zjištěné polehčující i přitěžující okolnosti Rada dospěla k závěru, že také pokuta byla uložena v přiměřené výši, jakož i v souladu s dosavadní rozhodovací praxí Energetického regulačního úřadu. V řízení před Energetickým regulačním úřadem bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se účastník řízení vytýkaného správního deliktu skutečně dopustil, aniž došlo k naplnění případného liberačního důvodu. Námitky účastníka řízení v podaném rozkladu shledala Rada po přezkoumání případu bezpředmětnými.

V. Závěr

S ohledem na výše uvedené skutečnosti po přezkoumání rozhodnutí v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada Energetického regulačního úřadu jako nadřízený správní orgán uzavírá, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně zákonem o ochraně spotřebitele, vychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí. Jelikož námitky účastníka řízení jsou neopodstatněné a nebyl dán žádný jiný důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, rozhodla Rada o zamítnutí rozkladu účastníka řízení a potvrzení napadené rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí dle § 17b odst. 11 energetického zákona není přípustný opravný prostředek.

Ing. Vladimír Outrata, v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:
BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.